

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ЛЕКАЛ ПІДКЛАДКИ ДВОШОВНОГО РУКАВА З ВІДКРИТОЮ ШЛИЦЕЮ В ЖІНОЧОМУ КОСТЮМІ

В статті розглянуті питання, які виникають при обробці підкладки двошовного рукава із відкритою шлицею в жіночому костюмі. Розроблено та побудовано лекала двошовного рукава з відкритою шлицею з урахуванням виявлених особливостей.

The article deals with issues that arise in the processing of substrates of sleeves with two seams and open vents in a woman's suit. Designed and built templates of sleeves with two seams and open vents considering the detected features.

Ключові слова: підкладка, двошовний рукав, відкрита шлиця, зрізи, припуски

Постановка проблеми

Підкладка в жіночому костюмі будь-якого стилю та напрямку є її невід'ємною частиною та відіграє не менш важливе значення ніж зовнішній бік виробу. Підкладка, і її волокнистий склад, якість її покрою та обробки видає рівень професіоналізму спеціаліста, який доклав зусиль для створення цієї речі. В більшості випадків якість обробки кожного вузла виробу залежить від точності конструкторських обрахунків та, відповідно, якості побудови лекал. Одним із найскладніших технологічних вузлів у жіночому костюмі є відкрита шлиця у двошовному рукаві, яка використовується у виробках класу «люкс».

Мета та задачі роботи

Метою даної роботи являється визначення ступеня важливості ролі підкладки у одязі. Дослідження та виявлення особливостей, що виникають при розробці креслення та проектуванні лекал підкладки двошовного рукава із відкритою шлицею, а також її подальший вплив на якість обробки та зовнішній вигляд виробу. Результатом роботи є розробка лекал двошовного рукава з відкритою шлицею для жіночого костюму із урахуванням виявлених особливостей.

Виклад основного матеріалу

За сферою життєдіяльності особистості та за роллю у відтворенні здібностей людини розрізняють потреби фізичні (біологічні), соціальні та інтелектуальні. Задоволення біологічних потреб забезпечує фізичне існування людини. Соціальні потреби формуються у результаті ціленаправленої діяльності по взаємодії з іншими людьми, інтелектуальні потреби визначаються в постійному отриманні знань, розширення їх меж і вивчення невідомого.

Одяг виконує утилітарні та соціальні функції, задовольняє біологічні та соціальні потреби.

Серед соціальних функцій особливе місце належить естетичній функції одягу, за посередництвом якої задовольняються естетичні потреби. Від точності та ретельності технологічної обробки та оздоблення всіх доступних для зовнішнього сприйняття конструктивних елементів залежить естетичне сприйняття одягу. Це рівнозначно стосується, як зовнішнього вигляду виробу, так і його внутрішнього оформлення, а саме підкладки.

Підкладка - це останній штрих у виготовленні верхнього одягу різного асортименту. Вона представляє собою технологічний вузол, який оформлює виріб з вивороту та надає йому акуратного закінченого вигляду.

У структурі якості одягу, розробленої в МТИЛП, яка у зв'язку з великою кількістю впливаючих на неї факторів, визначається як багаторівнева, показник якості внутрішнього оздоблення є одним з показників четвертого рівня, що характеризують якість одягу в цілому (рис 1) [1].

Але без ретельного конструкторського опрацювання лекал підкладки її подальша технологічна обробка буде неможливою. Тому важливо врахувати всі нюанси, що можуть виникнути при технологічній обробці вузлів виробу.

Одним з таких вузлів, при обробці яких нерідко виникають ускладнення – це низ двошовного рукава із відкритою шлицею у жіночому одязі.

Перед тим, як перейти до безпосереднього проектування лекала підкладки рукава необхідно врахувати низку сучасних вимог, що висуваються до самої підкладки взагалі, а саме, якість, відповідність матеріалу призначенню. Тканина підкладки повинна відповідати тканині верху за кольором, виду оздоблення, переплетенню. Згідно сучасних вимог нормативних

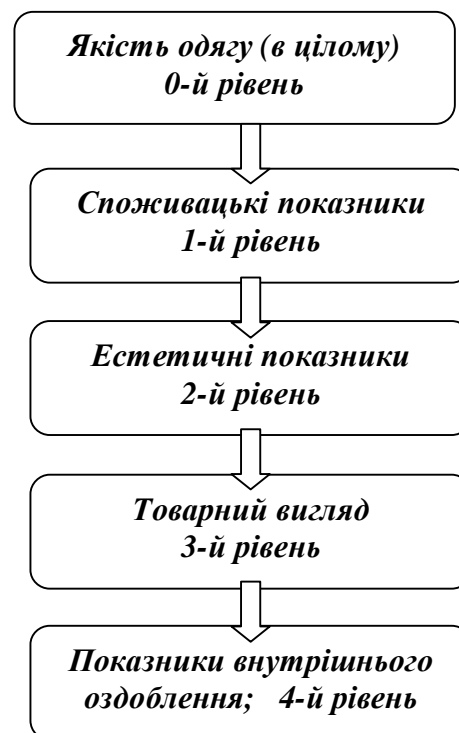

Рис.1. Структурна схема значимості показника внутрішнього оздоблення в загальній структурній схемі якості одягу

документів підкладка обов'язково повинна відповідати вимогам безпеки за низкою показників: за рівнем вільного формальдегіду та електризуємості, стійкості фарбування до дії тертя та виду волокнистого складу. Тканини підкладки повинні мати оптимальну поверхневу щільність та коефіцієнт тангенціального опору для зручності одягання та знімання одягу. Оскільки підкладка несе на собі певне навантаження, то тканини повинні володіти високою стійкістю до стирання, міцністю до розривних навантажень, міцністю фарбування до дії поту та хімічної чистки, а з'єднання матеріалу повинно відповідати нормативним документам[2].

Від складу волокон та переплетення підкладкового матеріалу залежить його стійкість до зовнішніх чинників. Найчастіше для підкладки у жіночих костюмах використовуються шовкові тканини, що мають у своєму складі штучні абосинтетичні шовкові волокна або їх поєднання (ацетат, віскоза, капрон, поліестр). Віскозні підкладкові матеріали більш гігроскопічні, не електризуються, але легко мнуться, мають значний процент з'єднання при волого-тепловій обробці та невисокий термін придатності при експлуатації. Капронові та поліестрові підкладкові тканини мають високу міцність, стійкі до дії світла води та гниття, не мнуться, проте, майже не гігроскопічні, тому їх не варто обирати для виробів де підкладка безпосередньо контактує із шкірою. Виготовляються підкладкові тканини переважно саржевим, сатиновим, атласним переплетенням та рідше - жаккардовим. На сьогоднішній день підкладкові тканини випускаються широкої кольорової гами, крім того візерунком та принтами. Аналіз показав, що у побутовому одязі, куди саме і відносяться вироби верхнього та костюмного асортименту підкладку найчастіше підбирають у тон основної тканини. Підкладку, контрастну за кольором або з набивним малюнком, частіше використовують у дитячому та спортивному одязі або в молодіжних чи святкових ансамблях.

Висока якість швейних виробів повинна бути закладена на етапі проектування. При розробці технічного опису визначають конструкцію, форму і розміри деталей, технічні умови на їхню розробку, розкрій та виготовлення. Особливу увагу при проектуванні приділяють розробці конструкції деталей верху та підкладки, як фактором, що впливають на кінцеву якість готового виробу. Тому креслення лекал деталей одягу є важливим технічним документом, який визначає конструкцію, форму і розміри деталей, технічні умови на їхню розробку та розкрій.

За способом побудови усі лекала, незалежно від призначення, діляться на основні, похідні та допоміжні. Лекала підкладки рукава відносяться до категорії похідних, тобто, це ті лекала, які призначені для обробки країв основних деталей одягу. Креслення лекал похідних деталей розробляють на основі лекал-оригіналів основних деталей з урахуванням методів обробки. Методи обробки визначають не лише форму зрізів похідних деталей, але й величину технологічних припусків [3].

Існує безліч методик за якими проектується лекала підкладки рукава. Але сам принцип побудови у всіх випадках аналогічний. Передній зріз верхньої та нижньої частин рукава підкладки залишається незмінним, тобто, співпадає з переднім зрізом лекал верху. У верхній частині ліктьового зрізу лекала підкладки також співпадають з лекалами верху, а у нижній його частині враховується запроєктована шлиця. Головним чином, при побудові підкладки двошовного рукава додається припуск у ділянці окату та низу рукава.

Зазвичай, до нижнього зрізу підкладки рукава крім необхідного припуску на шов додається припуск на свободу руху. У звичайному двошовному рукаві без шлиці при з'єднанні низу рукава з підкладкою не виникає ніяких особливих ускладнень. У двошовному рукаві з відкритою шлицею після зшивання кута шлиці та пришивання підкладки до зрізу шлиці та до нижнього зрізу рукава у куту шлиці з вивороту утворюється напуск, який не має функціонального призначення та погіршує зовнішній вигляд даного вузла виробу. Щоб усунути цей недолік, по нижньому зрізу підкладки верхньої частини рукава з того боку де утворюється кут оформлення шлиці, доцільно залишати припуск тільки на шов зшивання. Лінія оформлення низу підкладки рукава плавно зводиться у бік переднього шва, при цьому зберігається припуск на свободу руху (рис. 2).

Таким чином оформлення низу лекал підкладки верхньої частини рукава набуває криволінійної форми, а не прямолінійної як раніше. При з'єднанні підкладки по низу двошовного рукава з відкритою шлицею по запропонованому способу виворітна сторона шлиці набуває естетичного вигляду. Це підтверджується контрольним зразком жіночого жакету, при виготовленні якого було використано деталі крою виробу, що отримані при застосуванні запропонованого методу (рис.3).

Висновки

1. Виконано аналіз сучасних вимог до тканини підкладки швейних виробів костюмно – пальтового асортименту.
2. Удосконалено креслення конструкції лекал підкладки двошовного рукава для жіночого верхнього одягу.
3. Виготовлено контрольний зразок виробу на основі розробленого методу, який підтверджує, що оформлення підкладки рукава по запропонованому способу покращує зовнішній вигляд виробу

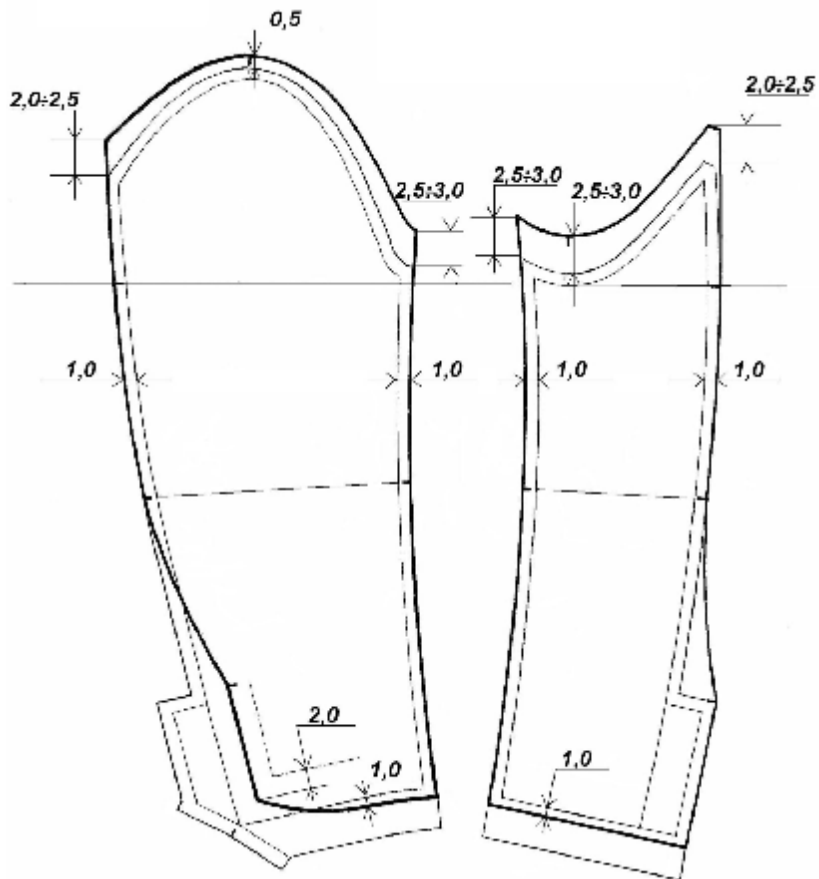

Рис.2. Побудова креслення лекал підкладки двшовного рукава з відкритою шлицею. Пунктирною лінією на кресленні позначено кут, який утворюється при зшиванні кута оформлення шлиці

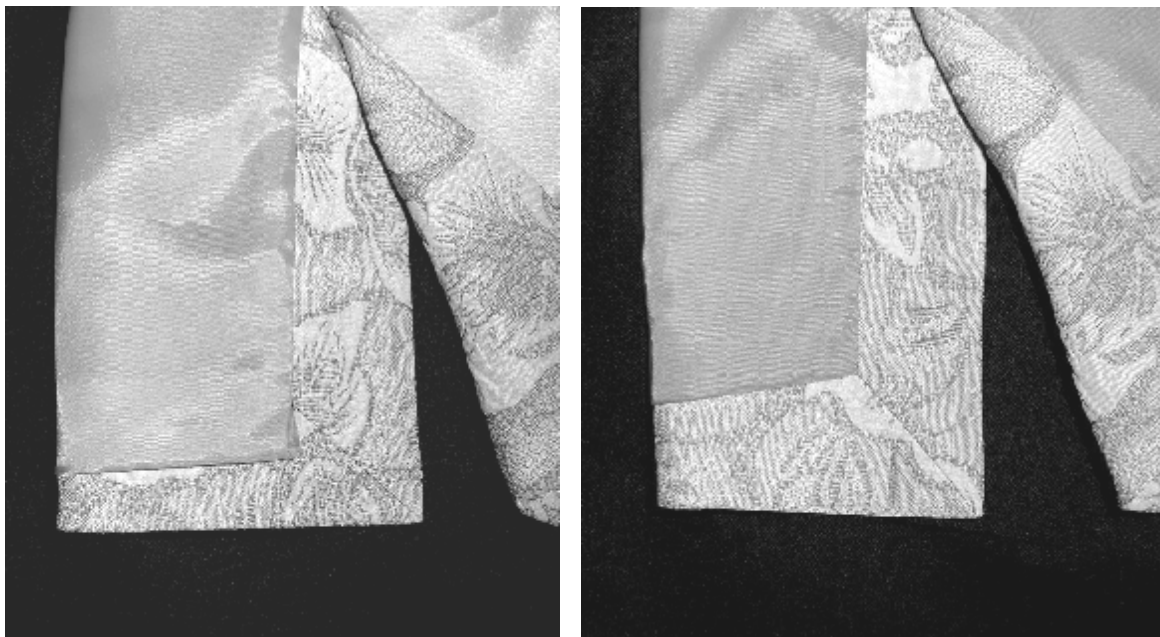

Рис. 3. Низ рукава з відкритою шлицею оформлений підкладкою традиційним способом (зліва) та запропонованим способом (справа)

Література

1. Конструирование одежды с элементами САПР / Под ред. Е.Б.Кобляковой.-М.: Легпромбытиздат, 1988.-464с
2. Баженов В.И. Материалы для швейных изделий. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1982
3. Славінська А.Л. Побудова лекал одягу різного асортименту: Хмельницький. ТУ Поділля, 2002 – 116с.

Надійшла 27.9.2011 р.